

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1TdoV/8/2019
Identifikačné číslo spisu: 9517100235
Dátum vydania rozhodnutia: 18.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:9517100235.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Štefana Micháliku, JUDr. Petra Szaba, JUDr. Františka Moznera a JUDr. Pavla Farkaša na verejnom zasadnutí konanom 18. februára 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Bc. G. D. a spol. pre pokračovací zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o dovolaní obvineného Bc. G. D. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. mája 2019, sp. zn. 3 To 7/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie obvineného Bc. G. D. sa zamieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (ďalej len „ŠTS“) z 2. marca 2018, sp. zn. PK-1T/33/2017, bol

v bode I. obvinený Bc. G. D. uznaný za vinného z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a obvinený C. E. z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v označenom rozsudku

v bode II. obvinený J. Q. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“) oslobodený spod obžaloby prokurátora pre skutok obžalobou právne kvalifikovaný ako prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák., pretože skutok nie je trestným činom.

Obvinenému Bc. G. D., bol citovaným rozsudkom uložený podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a s poukazom na § 36 písm. j) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1, ods. 2 a § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený s probačným dohľadom a určenou skúšobnou dobou vo výmere 2 rokov. Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. mu bola zároveň uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj peňažný trest vo výmere 500 eur, pričom pre prípad úmyselného zmarenia výkonu tohto trestu mu bol podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov.

Proti uvedenému rozhodnutiu podali odvolania tak obaja obvinení (obvinený Bc. G. D. napadol rozsudok v celom jeho rozsahu), ako aj prokurátor. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) o nich rozhodol na verejnom zasadnutí rozsudkom z 15. mája 2019, sp. zn. 3 To 7/2018, takým spôsobom, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok ŠTS zrušil, a to v časti výrokov o vine a treste týkajúcich sa obvinených Bc. G. D. a C. E. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. oboch menovaných sám uznal za vinných zo spáchania pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

Bc. G. D. ako osoba bez vzťahu ku stanici technickej kontroly G. A. D., s. r. o. v súčinnosti s C. E. ako technikom stanice technickej kontroly G. A. D., s. r. o., E. O. X, T. (ďalej len „D. T.“), po predchádzajúcej vzájomnej dohode o „objednávaní“ záujemcov na presný čas a bezproblémový priebeh kontroly, zabezpečoval záujemcov o absolvovanie pravidelnej technickej kontroly a emisnej kontroly tým spôsobom, že nadviazal kontakt s takýmito záujemcami, následne u obvineného C. E. dohodol konkrétny termín vykonania takejto kontroly a opätovne záujemcov po oznámení termínu inštruoval, akú finančnú čiastku majú vložiť do dokladov k vozidlu po absolvovaní príslušnej technickej kontroly a finančné prostriedky tvoriace rozdiel medzi čiastkou poskytnutou záujemcom o technickú kontrolu a reálnymi oficiálnymi poplatkami za vykonanie príslušných kontrol si vzájomne delili, pričom obvinený Bc. G. D. takto:

1) dňa 21. septembra 2015 v čase približne o 9.42 hod. na neznámom mieste na území Slovenskej republiky prijal telefonický hovor od O. Y. v súvislosti s vybavením termínu a vykonaním pravidelnej technickej kontroly a emisnej kontroly u osobného motorového vozidla zn. Peugeot 407, EČ: L., ktorého držiteľom bol V. D. a v deň vykonávania technickej kontroly na STK v Komárne, t. j. 22. septembra 2015 pri telefonickom rozhovore o 10.50 hod. inštruoval O. Y.Ú., aby do technického preukazu od vozidla vložili 80 eur, hoci oficiálne poplatky predstavovali sumu cca 50 eur, pričom V. D. odovzdal na STK Komárno C. E. doklady od vozidla spolu s požadovanou sumou 80 eur,

2) dňa 12. októbra 2015 v čase približne o 12.59 hod. na neznámom mieste na území Slovenskej republiky prijal telefonický hovor od O. K. v súvislosti s vybavením termínu a vykonaním pravidelnej technickej kontroly a emisnej kontroly u osobného motorového vozidla zn. Volvo S40, EČ: L., ktorého držiteľom bol JUDr. R. J., ktorý dňa 14. októbra 2015 s vozidlom absolvoval technickú kontrolu na STK v Komárne, príslušný poplatok uhradil priamo v pokladni, v dôsledku čoho obvinený C. E. dňa 14. októbra 2015 o 10.59 hod. telefonicky reklamuje u obvineného Bc. G. D. „trochu nás odžubal ten s tým Volvom“... „vnútri zaplatil a odišiel“ a následne obvinený Bc. G. D. reklamuje toho istého dňa o 15.41 hod. u O. K. spôsob platby JUDr. R. J. a formou SMS rovnakého dňa o 16.03 hod. mu upresňuje výšku „nedoplatku“ v sume 30 eur,

3) dňa 16. novembra 2015 v čase približne o 15.42 hod. na neznámom mieste na území Slovenskej republiky prijal telefonický hovor od J. Q. v súvislosti s vykonaním pravidelnej technickej kontroly a emisnej kontroly u nákladného motorového vozidla zn. Peugeot Boxer, bielej farby, EČ: B., pričom tomuto oznámil termín technickej kontroly a uviedol mu sumu 80 eur, ktorú čiastku J. Q. dňa 20. novembra 2015 asi o 10.30 hod. v Komárne na STK odovzdal C. E., hoci poplatky v zmysle platného cenníka boli cca 50 eur,

4) dňa 30. novembra 2015 v čase o 19.38 hod. na neznámom mieste na území Slovenskej republiky prijal telefonický hovor od Š. E. v súvislosti s vykonaním pravidelnej technickej kontroly a emisnej kontroly osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Sharan, EČ: L. a po zistení termínu u C. E. následne poslal dňa 1. decembra 2015 o 8.58 hod. Š. E. SMS: „štvrtok 13.45 hod. Komárno 90 eur“, ktorú sumu dňa 3. decembra 2015 asi o 13.45 hod. v Komárne na STK Š. E. odovzdal C. E., hoci

poplatky v zmysle platného cenníka boli cca 50 eur.

Za to bol dovolateľ - obvinený Bc. G. D. odsúdený podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. j) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienenčne odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 2 rokov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Tr. zák. najvyšší súd obvinenému uložil i povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovného programu.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému napokon uložený aj peňažný trest vo výmere 500 eur a pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu mu bol podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 15 dní.

II.

Dovolanie a vyjadrenie k nemu

Dňa 2. augusta 2019 bolo najvyššiemu súdu predložené dovolanie obvineného Bc. G. D. (na poštovú prepravu podané 3. júla 2019 a prvostupňovému súdu doručené 4. júla 2019), spísané prostredníctvom jeho obhajcu Mgr. JUDr. Zoltána Perhácsa, PhD., proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. mája 2019, sp. zn. 3 To 7/2018, v spojení s jemu predchádzajúcim prvostupňovým rozsudkom, ktoré bolo neskôr tiež argumentačne doplnené, a to podaním z 12. novembra 2019. Ako dovolacie dôvody pritom obvinený označil dôvody uvedené pod písm. g) § 371 ods. 1 Trestného poriadku (t. j., že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom) a písm. i) (t. j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia s tým, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť) § 371 ods. 1 Tr. por.

V úvode dovolania obvinený Bc. D. uviedol, že sa nedopustil žiadneho korupčného trestného činu, avšak nakoľko si je vedomý, že najvyšší súd, ako súd dovolací, nie je oprávnený preskúmať skutkové zistenia, na ktorých je napadnuté rozhodnutie založené, nebude nadbytočne namietat' skutkové zistenia a nesprávne hodnotenie svedeckých výpovedí vykonaných v základnom konaní.

Následne uplatnené dovolacie dôvody sústredil v podstate do dvoch „ťažiskových bodov“, pričom skutočnosti v nich uvádzané namietal už v priebehu pôvodného konania.

Pokiaľ ide o prvý namietaný bod, ten podľa obvineného spočíva v údajne nezákonnom použití informačno-technických prostriedkov (ďalej len „ITP“), a teda v nepoužitelnosti informácií takto získaných, keďže odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky malo byť vykonané v inej veci. Odvolací súd k tomu (doslovne) uviedol, že „odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky bol vykonaný v jednej a tej istej trestnej veci, s jednoznačným účelom odhaliť korupciu a zneužívanie právomoci verejných činiteľov v radoch colníkov v obvode Colného úradu Nitra, čo napokon aj viedlo k vzneseniu obvinenia teraz stíhaným osobám. Zmena čísla ČVS z pôvodného ČVS: PPZ-550/NKA-PK-ZA-2015, po vylúčení predmetnej trestnej veci zo spoločného konania na súčasné ČVS: PPZ-233/NKA-PK-ZA-2016 mala formálno-procesný a nevyhnutný charakter, ktorý sa nedotkol samotnej podstaty zmyslu a použitia ITP. S ohľadom na uvedené je tak bezpredmetné riešiť výklad ustanovenia § 115 ods. 7 Tr. por. s ohľadom na slovo „súčasne“ tam uvedené, avšak s týmto právnym názorom sa nie je možné stotožniť.

Obvinený zdôraznil, že skutky, za ktorých spáchanie bol odsúdený, nemali žiadny súvis s jeho postavením colníka, pričom uvedená okolnosť už sama o sebe má svedčiť o tom, že nemohlo ísť o jednu a tú istú trestnú vec. Ak potom za predmetnej situácie odvolací súd vôbec neriešil výklad ustanovenia § 115 ods. 7 Tr. por., hoci išlo o právnu otázku so zásadným významom pre konečné posúdenie zákonnosti použitia ITP ako celku, je potrebné označiť jeho rozhodnutie (ako i postup) za arbitrárne.

Podstata druhého namietaného bodu obvineného tkvie v tom, že pre skutky, pre ktoré bol právoplatne odsúdený, v skutočnosti vôbec nebolo začaté trestné stíhanie vo veci. Aj s odkazom na závery stanoviska najvyššieho súdu, publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2019, presnejšie argumentuje tak, že vzhľadom na to, kedy presne sa mali dotknuté skutky stať - 21. september 2015, 14. október 2015, 16. november 2015 a 1. decembra 2015 - je zrejmé, že tieto boli novými, resp. ďalšími skutkami, na ktoré sa skutkovo nevzťahovalo a ani sa vzťahovať nemohlo (skoršie) uznesenie o začatí trestného stíhania zo dňa 18. septembra 2015, ČVS: PPZ-550/NKA-PK-ZA-2015, na podklade čoho mu následne ani nemohlo byť zákonným spôsobom vznesené obvinenie tak, ako mu bolo vznesené dňa 27. apríla 2016 uznesením ČVS: PPZ-233/NKA-PK-ZA-2016 (keďže Trestný poriadok nedovoľuje vzniesť obvinenie podľa § 206 ods. 1 Tr. por. pre skutok, pre ktorý predtým alebo prinajmenšom súčasne so vznesením obvinenia nebolo začaté trestné stíhanie podľa § 199 Tr. por.).

Podľa názoru obvineného skutok formulovaný vo vyššie uvedenom uznesení o začatí trestného stíhania (odhliadnuc od jeho abstraktnosti) nemožno spájať s čiastkovými útokmi pokračovacieho trestného činu špecifikovanými v neskoršom uznesení o vznesení obvinenia, obžalobe, prvostupňovom i odvolacom rozsudku, pretože tu zjavne neboli splnené zákonom predpokladané podmienky pokračovacieho trestného činu, a to dokonca z viacerých dôvodov:

- nepotrebnosť formálneho začatia trestného stíhania pre ďalšie čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu by pripadala do úvahy až po rozširovaní obvinenia podľa § 206 ods. 5 Tr. por. jeho osobe, k čomu však v danom prípade (formálne ani materiálne) nedošlo;
- skutok uvedený v uznesení o začatí trestného stíhania zo dňa 18. septembra 2015 nie je súčasťou jedného pokračovacieho skutku, za ktorý mu bolo jediný (prvý) krát vznesené obvinenie uznesením zo dňa 27. apríla 2016;
- vznesenie obvinenia uznesením zo dňa 27. apríla 2016 bolo prvým a zároveň jediným obvinením jeho osoby za 4 čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu (nešlo o rozšírenie vznesenia obvinenia jeho osobe pre ďalšie čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu);
- neplatí, že prvotným začatím sa začína trestné stíhanie pre všetky abstraktne predpokladané čiastkové útoky toho istého pokračovacieho trestného činu, s čím súvisí aj okolnosť, že ustanovenie § 206 ods. 5 Tr. por. nepokrýva prvé vznesenie obvinenia pri stíhaní pokračovacieho trestného činu, ale až jeho rozšírenie;
- pri úvodnom vznesení obvinenia musia byť všetky do jeho rámca zapadajúce čiastkové útoky podchytené (aj) začatím trestného stíhania, a to či už skorším uznesením podľa § 199 ods. 1 Tr. por. alebo pre všetky dotknuté čiastkové útoky jedným uznesením podľa § 206 ods. 2 Tr. por., prípadne vo vzájomnej kombinácii.

Obvinený k tomu tiež podotkol, že hoci obhajoba už počas odvolacieho konania argumentovala v uvedenom smere (a síce, že absencia zákonného začatia trestného stíhania vo veci pre skutky, za ktoré mu bolo vznesené obvinenie, predstavuje v aktuálnom štádiu trestného konania, t. j. v odvolacom konaní, neodstrániteľnú podstatnú procesnú chybu konania; že v zmysle teórie plodov z otráveného stromu sa takáto nezákonnosť začatia trestného stíhania prenáša aj na následné vznesenie obvinenia a ďalšie v trestnom konaní vykonané procesné úkony, ako aj na obžalobu a napadnutý prvostupňový rozsudok; že uvedený stav v danom štádiu konania spôsobuje absolútnu dôkaznú núdzu vo vzťahu k samotným skutkom, pre ktoré bol de facto, nie však de iure trestne stíhaný), táto ich argumentácia zostala zo strany odvolacieho súdu úplne bez povšimnutia.

A napokon zo záveru dovolania vyplýva, že pokiaľ ide o dovoláciu argumentáciu uvedenú v kontexte druhej uplatnenej vecnej výhrady, tak táto je zároveň významná aj z pohľadu prvej uplatnenej námietky. Totiž, v súlade so stanoviskom najvyššieho súdu č. 35/2012 (Slovom „súčasne“ uvedeným v § 115 ods. 7 Tr. por. ako podmienky pre použitie záznamu telekomunikačnej prevádzky ako dôkazu v inej trestnej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie vykonalo a záznam vyhotovil, sa rozumie vedenie trestného konania v inej trestnej veci už v čase vykonania záznamu telekomunikačnej prevádzky vo veci, v ktorej bol vydaný príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods. 2 Tr. por., teda nie vedenie trestného konania v oboch dotknutých veciach až v čase použitia záznamu v inej

trestnej veci ako dôkazu.) - ktoré oba vo veci konajúce súdy ignorovali - platí, že ITP vykonané v inej trestnej veci by mohlo byť použité v jeho veci len v tom prípade, ak by sa aj v tejto jeho veci viedlo (súčasne) trestné stíhanie, čo však splnené nebolo.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody obvinený dovolaciemu súdu navrhol, aby tento podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu bol porušený zákon v ustanoveniach § 317 ods. 1, § 2 ods. 1, ods. 7, ods. 10, ods. 12, ods. 19, § 119 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v jeho neprospech, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. aby tento rozsudok tiež spolu s jemu predchádzajúcim rozsudkom ŠTS zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. aby ŠTS prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť, avšak v súlade s ustanovením § 388 ods. 2 Tr. por. iným (samo)sudcom.

Po postupe v zmysle ustanovenia § 376 Tr. por. sa k dovolaniu obvineného písomne vyjadril prokurátor (podaním z 23. júla 2019), a to v tom smere, že v posudzovanej veci nepovažuje za daný žiaden zo zákonných dôvodov dovolania, keďže všetky dôkazy, na ktorých konajúce súdy založili svoje rozsudky, boli vykonané zákonným spôsobom a tiež právne posúdenie veci bolo správne a zákonné. Pokiaľ ide o otázku zákonnosti použitia ITP, poukázal na to, že s tvrdeniami obhajoby sa už plne vysporiadali oba súdy vo svojich rozhodnutiach, pričom ich odôvodnenie je dôsledné a podrobné. Vo vzťahu k druhej námietke potom upriamil pozornosť na to, že obsahovo totožná námietka bola použitá už aj v inej trestnej veci, a síce vedenej na najvyššom súde pod sp. zn. 2 To 7/2017, pričom najvyšší súd rozhodol o tom, že postup orgánov činných v trestnom konaní bol v súlade so zákonom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto prokurátor navrhol, aby najvyšší súd podané dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd ako súd dovolací v zmysle § 378 Tr. por. vec predbežne preskúmal a dospel k záveru, že dovolanie obvineného Bc. G. D. nie je potrebné odmietnuť z formálnych dôvodov.

Následne určil vo veci termín verejného zasadnutia, v rámci ktorého v zmysle § 384 ods. 1, ods. 2 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania im predchádzajúceho (dovolací súd preskúmal iba tú časť rozhodnutia a predchádzajúceho konania, ktorá sa týka osoby dovolateľa) - so zameraním na dovolacie dôvody uplatnené v podanom dovolaní a zistil, že dôvody dovolania nie sú preukázané, a preto podané dovolanie podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Na verejnom zasadnutí prokurátor v plnom rozsahu odkázal na svoje písomné vyjadrenie.

Obhajca na verejnom zasadnutí uviedol, že zotrváva na návrhu uvedenom v písomnom odôvodnení dovolania.

Úvodom rozhodnutia o dovolaní je nutné vo všeobecnosti zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, keď nielen z označenia tohto opravného prostriedku, ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších. Tie sú ako dovolacie dôvody výslovne uvedené v § 371 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi ustanovenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná

inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu je dôležité poznamenať - tak ako to napokon najvyšší súd už stabilne zdôrazňuje v rámci svojej rozhodovacej činnosti - že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por. (viď k tomu bližšie R 120/2012).

V dovolaní obvineného Bc. G. D.B., sú obsiahnuté dve zásadné dovolacie námietky.

Kým prvá námietka sa dotýka otázky (ne)použiteľnosti informácií získaných na základe odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky, ktoré mali byť podľa názoru dovolateľa vykonané v inej trestnej veci, druhá námietka spočíva v údajnej absencii zákonného začatia trestného stíhania vo veci (pre skutky, za ktoré bol právoplatne odsúdený), následkom čoho má byť absolútna dôkazná núdza vo veci.

Čo sa týka potencionálnej subsumovateľnosti zmieňovaných dovolacích námietok pod niektorý z do úvahy prichádzajúcich dôvodov dovolania, tak v danom smere dovolací súd uvádza (v súlade so závermi vyplývajúcimi z R 120/2012), že hoci dovolateľ formálne uplatnil v podanom dovolaní aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., v skutočnosti obe námietky možno vecne podradiť „iba“ pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., keď presnejšie druhá z uplatnených námietok je vlastne obsahovo zahŕňajúca i námietku prvú (ide o námietku obsahovo širšiu).

Z uvedenej (správnej) subsumpcie, vykonanej zo strany dovolacieho súdu, následne vyplývala povinnosť zisťovania splnenia podmienky zakotvenej v § 371 ods. 4 Tr. por., keďže len v takom prípade je následne možné sa účinne zaoberať samotnou vecnou opodstatnenosťou uplatnených námietok v danom dovolacom konaní. Najvyšší súd preskúmaním predloženého spisového materiálu pritom zistil, že obe v dovolaní uplatnené okolnosti namietal dovolateľ už aj v pôvodnom konaní, druhú z nich síce (prvýkrát) až v rámci konečného návrhu predloženého v priebehu verejného zasadnutia odvolacieho súdu, avšak ak odvolací senát „takýto konečný návrh“ (obsahujúci nielen spôsob, ako má odvolací súd vo veci rozhodnúť) pripustil, je potrebné považovať aj v tomto ohľade podmienku tzv. predchádzajúcej výčitky za splnenú.

K otázke samotnej (ne)dôvodnosti uplatnených vecných námietok, resp. (ne)správnosti súvisiacej dovolacej argumentácie uvádza potom dovolací súd nasledovné:

§ Použiteľnosť informácií získaných na základe odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky

V prvom rade je potrebné dať za pravdu obvinenému v tom smere (a zároveň tým korigovať nesprávny právny názor vo veci konajúcich súdov nižšieho stupňa), že v posudzovanej použitéj záznam telekomunikačnej prevádzky bol vykonaný v inej trestnej veci, a teda (z pohľadu použiteľnosti informácií takto získaných) bolo potrebné sa zaoberať výkladom ustanovenia § 115 ods. 7 Tr. por. tak, ako sa toho niekoľkokrát v priebehu konania obhajoba neúspešne domáhala.

Dotknutý príkaz sudcu pre prípravné konanie ŠTS na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky zo 4. septembra 2015, sp. zn. BB-ŠTS-V-639-1/15-Ntt-516, bol vydaný podľa § 115 Tr. por. v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-550/NKA-PK-ZA-2015 za účelom odhalenia a prípadného usvedčenia páchatelov z „radov“ colníkov Colného úradu Nitra, Stanice colného úradu Štúrovo podozrivých z korupčného správania, ako aj zneužívania právomoci verejného činiteľa, ako i podplácajúcich. Monitorovaná bola telefónna účastnícka stanica s číslom XXXX XXX XXX, ktorú v uvedenom čase používal Bc. G. D..

V označenej trestnej veci, vedenej pod ČVS: PPZ-550/NKA-PK-ZA-2015, bolo pritom začaté trestné

stíhanie „vo veci“ - v bode 1/ pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a v bode 2/ pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. - dňa 3. augusta 2015 uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protikorupčnej jednotky, expozitúra Západ na tom skutkovom základe, že

1) doposiaľ bližšie nestotožnení colníci Colného úradu Nitra, Stanice colného úradu Štúrovo, v presne nezistenom časovom období, minimálne od októbra roku 2014 a naďalej, na presne nezistených miestach na území Slovenskej republiky, ktoré spadajú do územného obvodu Colného úradu Nitra, počas výkonu štátnej služby v postavení členov mobilnej hliadky, v súvislosti s kontrolnou činnosťou zameranou na cezhraničnú prepravu tovaru, výkon činností daňového dozoru a colného dohľadu, vrátane odhaľovania, objasňovania a prejednávania priestupkov a iných správnych deliktov v pôsobnosti colnej správy, ako i odhaľovania trestných činov v súvislosti s porušením príslušných právnych predpisov u rôznych fyzických a právnických osôb podnikajúcich na území Slovenskej republiky, v úmysle zadovážiť sebe alebo kontrolovanému subjektu neoprávnený prospech, zmiernujú výkon kontroly, prehliadajú zistené porušenia právnych predpisov alebo iným spôsobom si neplnia základné povinnosti colníka vyplývajúce im najmä z ustanovenia § 44 ods. 3 písm. a), písm. f), ods. 6 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov v znení neskorších predpisov, príp. iných právnych predpisov tak, že kontrolovanému subjektu znižujú sankčné poplatky alebo od ich poskytnutia upustia, za čo si priamo alebo cez doposiaľ neznámeho sprostredkovateľa dávajú sľúbiť, žiadajú alebo prijímajú nenáležitú výhodu ako úplatky vo forme vecných darov, resp. finančnej hotovosti v presne nezistených sumách, hoci na to nemajú právny nárok,

2) doposiaľ bližšie nestotožnené fyzické a právnické osoby podnikajúce na území Slovenskej republiky, v presne nezistenom časovom období, minimálne od októbra roku 2014 a naďalej, na presne nezistených miestach na území Slovenskej republiky, ktoré spadajú do územného obvodu Colného úradu Nitra, v súvislosti s kontrolnou činnosťou presne nestotožnenými colníkmi Colného úradu Nitra, Stanice colného úradu Štúrovo, v postavení členov mobilnej hliadky, zameranej na cezhraničnú prepravu tovaru, výkon činností daňového dozoru a colného dohľadu, vrátane odhaľovania, objasňovania a prejednávania priestupkov a iných správnych deliktov v pôsobnosti colnej správy, ako i odhaľovania trestných činov v súvislosti s porušením príslušných právnych predpisov, im priamo alebo cez doposiaľ neznámeho sprostredkovateľa sľubujú, ponúkajú alebo poskytujú nenáležitú výhodu ako úplatky vo forme vecných darov, resp. finančnej hotovosti v presne nezistených sumách za to, aby zmiernili výkon kontroly, prehliadli zistené porušenia právnych predpisov alebo iným spôsobom si nesplnili základné povinnosti colníka vyplývajúce im najmä z ustanovenia § 44 ods. 3 písm. a), písm. f), ods. 6 zákona č. 200/1998 Z. z. o štátnej službe colníkov v znení neskorších predpisov, príp. iných právnych predpisov tak, aby znížili sankčné poplatky alebo od ich poskytnutia upustili.

Z obsahu predloženého spisu ďalej vyplýva, že dňa 18. septembra 2015 bolo vydané uznesenie, ČVS: PPZ-550/NKA-PK-ZA-2015, podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. o začatí trestného stíhania v bode 1) pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2) pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) v presne nezistenom období, najmenej od mesiaca júl roku 2015 a naďalej, na doposiaľ neustálených miestach na území Slovenskej republiky, prevažne v okrese Komárno, presne nestotožnení colníci Colného úradu Nitra, prípadne iné doposiaľ neustálené osoby, priamo alebo sprostredkovane, formou osobného prípadne telefonického kontaktu, žiadajú a prijímajú pre seba a doposiaľ nestotožnených zamestnancov zatiaľ neustálenej Stanice technickej kontroly v Komárne finančnú hotovosť formou navyšovania riadnych poplatkov v zmysle platného cenníka príslušnej stanice technickej kontroly ako úplatky od doposiaľ neustálených žiadateľov o vykonanie technickej alebo emisnej kontroly motorových vozidiel a od ďalších doposiaľ nezistených osôb konajúcich vo veci v súvislosti so zabezpečením platnej technickej a emisnej kontroly motorového vozidla,

2) v presne nezistenom období, najmenej od mesiaca júl roku 2015 a naďalej, na doposiaľ neustálených miestach na území Slovenskej republiky, prevažne v okrese Komárno, presne nestotožnení žiadatelia o vykonanie technickej a emisnej kontroly motorových vozidiel a iné doposiaľ neznáme osoby konajúce vo veci, priamo alebo sprostredkovane, formou osobného prípadne telefonického kontaktu, ponúkajú a poskytujú presne nestotožneným colníkom Colného úradu Nitra alebo iným doposiaľ neustáleným

zamestnancom zatiaľ neustálenej Stanice technickej kontroly v Komárne, prípadne iným neznámym osobám vystupujúcich ako sprostredkovatelia, finančné hotovosti formou navyšovania riadnych poplatkov v zmysle platného cenníka príslušnej stanice technickej kontroly ako úplatky v súvislosti so zabezpečením platnej technickej a emisnej kontroly motorového vozidla.

Dňa 11. marca 2016 bolo vydané uznesenie podľa § 21 ods. 1 Tr. por. per analogiam o vylúčení trestnej veci, v ktorej bolo uznesením z 18. septembra 2015 pod ČVS: PPZ-550/NKA-PK-ZA-2015, začaté trestné stíhanie pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a prečin podplácania podľa § 333 ods. 1 Tr. zák. zo spoločného konania s vecou, v ktorej bolo uznesením z 3. augusta 2015 pod ČVS: PPZ-550/NKA-PK-ZA-2015 začaté trestné stíhanie pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c) Tr. zák. a pre prečin podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s tým, že vylúčená trestná vec bude ďalej vedená pod ČVS: PPZ-233/NKA-PK-ZA-2016.

Napokon, tak z hľadiska komplexnosti, ako aj s prihliadnutím na druhú námietku, je potrebné tiež uviesť, že uznesením z 27. apríla 2016, ČVS: PPZ-233/NKA-PK-ZA-2016, bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie Bc. G. D. a C. E. za zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., keďže na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že

1) Bc. G. D. po vzájomnej dohode s C. E. dňa 21. septembra 2015 v čase približne o 9.42 hod. z neznámeho miesta na území Slovenskej republiky počas telefonického rozhovoru uskutočneného z telefónneho čísla XXX XXX XXX XXX, ktorého je užívateľom, v súvislosti s vykonaním pravidelnej technickej kontroly a emisnej kontroly u osobného motorového vozidla zn. Peugeot 407, VIN: E., v tom čase s EVČ: L., ktorého držiteľom bol V. D., nar. XX. I. XXXX, trvale bytom N., K. XXX/XX, si dal sľúbiť pre seba a pre technika C. E. od doposiaľ nestotožnenej osoby volajúcej z telefónnej účastníckej stanice s číslom XXX XXX XXX XXX finančné prostriedky v celkovej sume 80 eur, následne dňa 22. septembra 2015 pri telefonickom rozhovore uskutočnenom na uvedených telefónnych číslach v čase od 10.50 hod. Bc. G. D. opätovne žiadal od doposiaľ nestotožnenej osoby finančnú hotovosť v sume 80 eur, pričom ho inštruoval nech uvedené peniaze vloží do technického preukazu vozidla, z ktorej časť sumy bola určená na uhradenie poplatkov v zmysle platného cenníka za vykonanie pravidelnej technickej a emisnej kontroly uvedeného vozidla uskutočnenej dňa 22. septembra 2015 na stanici technickej kontroly G. A. D., spol. s.r.o., E. O. X, T. a zvyšná časť, najmenej vo výške 30 eur bola určená ako úplatok pre Bc. G. D. za vybavenie termínu uskutočnenia príslušnej kontroly a pre technika C. E. za bezproblémové schválenie spôsobilosti vozidla na premávku na pozemných komunikáciách,

2) Bc. G. D. po vzájomnej dohode s C. E. dňa 14. októbra 2015 v čase približne o 15.41 hod. z neznámeho miesta na území Slovenskej republiky počas telefonického rozhovoru uskutočneného z telefónneho čísla XXX XXX XXX XXX, ktorého je užívateľom, v súvislosti s vykonaním pravidelnej technickej kontroly a emisnej kontroly zo dňa 14. októbra 2015 na stanici technickej kontroly G. A. D., spol. s.r.o., E. O. X, T. u osobného motorového vozidla zn. Volvo S40, VIN: H., EVČ: L., držiteľa a vlastníka vozidla JUDr. R. J., nar. X. I. XXXX, bytom L. X., Ž. J. XXXX/XX žiadal od sprostredkovateľa O. K., nar. XX. S. XXXX, bytom Š., G. XXX/XX, volajúceho z telefónnej účastníckej stanice s číslom XXX XXX XXX XXX, úplatok pre seba a technika C. E. za bezproblémové vykonanie príslušných kontrol v sume rozdielu medzi správnym poplatkom v zmysle platného cenníka a sumy 80 eur, ktorú čiastku upresnil v SMS zaslanej O. K. dňa 14. októbra 2015 v čase o 16.03 hod v znení „30 e“, pričom dňa 25. októbra 2015 v čase okolo 21.45 hod v rámci telefonической SMS komunikácie poslal na telefónne číslo XXX XXX XXX XXX, ktorého užívateľom je C. E., správu, ktorou potvrdil, že uvedenou sumou úplatku už disponuje,

3) Bc. G. D. dňa 16. novembra 2015 v čase približne o 15.42 hod. z neznámeho miesta na území Slovenskej republiky počas telefonického rozhovoru uskutočneného z telefónneho čísla XXX XXX XXX XXX, ktorého je užívateľom, v súvislosti s vykonaním pravidelnej technickej kontroly a emisnej kontroly na stanici technickej kontroly Prvá uhoľná spoločnosť, spol. s.r.o., E. O. X, T. zo dňa 20. novembra 2015 u presne nestotožneného motorového vozidla žiadal od J. Q., nar. XX. L. XXXX, trvale bytom O. XX, okres L. X., volajúceho z telefónnej účastníckej stanice s číslom XXX XXX XXX XXX, finančné prostriedky v sume 80 eur, z ktorej časť sumy bola určená na uhradenie poplatkov v zmysle platného cenníka za vykonanie technickej a emisnej kontroly na vozidle a časť, najmenej vo výške 30 eur

bola určená ako úplatok pre Bc. G. D. za vybavenie termínu a pre technika C. E. za bezproblémové schválenie spôsobilosti vozidla na premávku na pozemných komunikáciách,

4) Bc. G. D. po vzájomnej dohode s C. E. dňa 1. decembra 2015 v čase približne o 8.59 hod. z neznámeho miesta na území Slovenskej republiky počas telefonického rozhovoru uskutočneného z telefónneho čísla XXX XXX XXX XXX, ktorého je užívateľom, v súvislosti s vykonaním pravidelnej technickej kontroly a emisnej kontroly doposiaľ nestotožneného motorového vozidla zn. Sharan na stanici technickej kontroly G. A. D., spol. s.r.o., E. O. X, T. pravdepodobne zo dňa 3. decembra 2015 žiadal od Š. E., trvale bytom N., L. Q. XXX/XX, volajúceho z telefónnej účastníckej stanice s číslom XXX XXX XXX XXX, finančné prostriedky v sume 90 eur, z ktorej časť bola určená na uhradenie poplatkov v zmysle platného cenníka za vykonanie pravidelnej technickej a emisnej kontroly vozidla a časť, najmenej vo výške 30 eur bola určená ako úplatok pre Bc. G. D. za vybavenie termínu predmetnej kontroly a pre technika C. E. za bezproblémové schválenie spôsobilosti vozidla na premávku na pozemných komunikáciách, pričom uvedenej telefonической požiadavke predchádzala SMS, ktorú dňa 1. decembra 2015 v čase o 8.58 hod. poslal Bc. G. D. z telefónneho čísla XXX XXX XXX XXX Š. E. na telefónne číslo XXX XXX XXX XXX v znení: „stvrtok 13.45 Komarno 90 eur“.

Z vyššie uvedeného niet žiadnych pochybností o tom, že príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 Tr. por. bol vydaný (a odpočúvanie bolo teda realizované) v inej trestnej veci, a to konkrétne vo veci týkajúcej sa páchania korupčnej trestnej činnosti v súvislosti s vykonávaním služobných činností colníkov Colného úradu Nitra, Stanice colného úradu Štúrovo, keď na strane uvedených colníkov bolo zároveň dané podozrenie aj zo spáchania trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa (konkrétne existovalo podozrenie, že dotknutí colníci za úplatky zmierňujú výkon kontroly, prehliadajú zistené porušenia právnych predpisov alebo si inak neplnia svoje povinnosti colníka).

Z uvedeného je nepochybné, že čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, za ktorý bol Bc. G. D. právoplatne odsúdený v aktuálne preskúmvanej veci (a v ktorej boli ako dôkazy použité aj informácie získané na základe vyššie uvedeného odpočúvania), spočíva potom síce rovnako v páchaní korupčnej (a teda druhovo rovnorodej) trestnej činnosti, avšak skutkovo ide o úplne iné konanie - vecne nesúvisiace s tým, pre ktoré bolo odpočúvanie „nasadené“. Konkrétne - v preskúmvanej trestnej veci bol Bc. G. D. odsúdený za to, že spolu s C. E., pracujúcim v danom čase ako technik STK Komárno, (žiadali a následne aj) prijali úplatky v súvislosti s vykonávaním technickej a emisnej kontroly motorových vozidiel a nijako nesúvisia s činnosťou obvineného ako colníka.

Nemalo tu teda žiadnu relevanciu, že Bc. G. D. pracoval v tom čase ako colník Colného úradu Nitra, resp. inak, uvedená trestná činnosť nemala žiadny vecný súvis s výkonom jeho služobných činností. Len na okraj tu pritom možno poznamenať, že z na č. l. 437 a nasl. sa nachádzajúceho rozhodnutia riaditeľa Colného úradu Nitra z 29. apríla 2016 o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby por. Bc. G. D. vyplýva, že dôvodom bolo podozrenie z páchania trestnej činnosti mimo výkonu služby (odkaz na uznesenie o vznesení obvinenia z 27. apríla 2016), keď bolo zdôraznené, že colník je počas trvania svojho služobného pomeru povinný sa nielen v rámci výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej zdržať takého konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť finančnej správy alebo ohroziť dôveru k finančnej správe - z uvedeného dôvodu by preto podľa riaditeľa ponechanie menovaného vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby, keďže celá spoločnosť má záujem na riadnom a zákonomnom výkone povinností colníka.

S ohľadom na právne závery vo veci konajúcich súdov nižšieho stupňa je potrebné v danom kontexte tiež zdôrazniť, že ČVS, pod ktorým bolo dňa 18. septembra 2015 vydané uznesenie o začatí trestného stíhania, je nepodstatné z pohľadu rozlíšenia, či ide (skutkovo) o jednu a tú istú trestnú vec (a mimochodom už z rozhodnutia z 11. marca 2016 vyplýva, že k vylúčeniu danej, aktuálne preskúmvanej trestnej veci, došlo s poukazom na to, že ide o iné, samostatné konanie). Tiež už spomenutá druhová totožnosť trestnej činnosti, a teda napĺňanie skutkovej podstaty toho istého trestného činu, je hľadiska uvedeného rozlíšenia irelevantná.

Ak teda platí, že vec, v ktorej bolo odpočúvanie „nasadené“, je odlišná od teraz preskúmanej veci, kde bol obvinený Bc. G. D. právoplatne odsúdený, a to predovšetkým na podklade informácií takto získaných (išlo o podstatné dôkazy), je nevyhnutné, aby dovolací senát dal vyčerpávajúcu odpoveď na otázku, či s poukazom na § 115 ods. 7 Tr. por. bolo možné uvedené informácie považovať (aj) v preskúmanej za zákonné (použiteľné) dôkazy.

Dovolať sa v predložennom dovolaní odvoláva na výklad slova „súčasne“ v tzv. časovej súvislosti, keď odkazuje na závery rozhodnutia najvyššieho súdu zo 7. februára 2012, sp. zn. 2 To 5/2011, a v ktorom kontexte zároveň nesprávne uvádza, že ide o judikatúrne závery najvyššieho súdu, resp. jeho slovami o stanovisko najvyššieho súdu č. 35/2012. K tomu treba potom zdôrazniť, že okrem toho, že nejde o rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, a už vôbec nie o stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu (dovolaťom uvádzané číslo je číslom, pod ktorým bolo rozhodnutie uverejnené v časopise Zo súdnej praxe), konajúci dovolací senát sa s takýmto výkladom nestotožňuje.

V prvom rade, dovolací súd nesúhlasí s takým druhom výkladu, ktorý zo slovíčka „súčasne“ použitého v príslušnom slovnom spojení dotknutého ustanovenia vyvodzuje závery - z pohľadu dôkaznej použiteľnosti získaných informácií aj v inej trestnej veci, než je tá, v ktorej odpočúvanie vykonalo a záznam vyhotovil - že by už v čase zabezpečenia informácie malo byť vedené trestné konanie aj v inej trestnej veci, ktorej sa získaná informácia vecne týka, a to (navyše) pre niektorý z trestných činov predvídaných v § 115 ods. 1 Tr. por., resp. že by sa snáď bolo potrebné, aby v oboch dotknutých veciach bolo súčasne (časovo) vedené trestné konanie v čase použitia záznamu ako dôkazu v inej veci (na posledne spomenutý záver je pritom poukazované zo strany „zástancov“ tzv. časovej súvislosti ako na údajne vyplývajúci z výkladu založeného na tzv. vecnej súvislosti, čím sa má „preukazovať“ nesprávnosť takéto výkladu, avšak treba uviesť, že predmetný záver má podklad v nedostatočnej a zároveň nepresnej argumentácii niektorých „oponentov“ tzv. časovej súvislosti).

Podľa názoru najvyššieho súdu správny výklad ustanovenia § 115 ods. 7 Tr. por. je taký, že zákon na použitie záznamu ako dôkazu (presnejšie informácií takto získaných) v inej veci, ako je tá, v ktorej sa vyhotovil, resp. teda v inej, ako je tá, v ktorej bol vydaný príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, vyžaduje ako jedinú podmienku, aby v tejto inej trestnej veci bolo - a to v čase použitia záznamu - vedené konanie pre niektorý z trestných činov predpokladaných v § 115 ods. 1 Tr. por. (tzv. vecná súvislosť), t. j. pre niektorý z trestných činov (príp. viaceré), ktoré zákonodarca určil ako tie, ktoré odôvodňujú taký závažný zásah do práv dotknutých osôb, akým odpočúvanie nepochybne je (princíp proporcionality).

Slovičko „súčasne“ sa teda viaže k Trestným poriadkom „požadovanej“ právnej kvalifikácii aj v tejto inej trestnej veci, čo zjednodušene povedané znamená, že taká kvalifikácia konania, aká sa vyžaduje pre vydanie príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky v zmysle § 115 ods. 1 Tr. por., sa súčasne (zároveň) požaduje aj v inej trestnej veci, v ktorej taký príkaz vydaný nebol (v ktorej odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky nebol vykonávaný), avšak v ktorej sa informácie takto získané (samozrejme legálnym spôsobom, t. j. za splnenia všetkých podmienok) majú použiť.

Tiež možno potom na podporu vyššie uvedeného právneho názoru a zároveň vo vzťahu k záverom vyplývajúcim z iného právneho názoru, založeného na tzv. časovej súvislosti, poukázať na tú skutočnosť, že vychádzajúc z týchto záverov by malo o. i. platiť, že informácie získané na základe legálne vykonávaného odpočúvania a preukazujúce podozrenie z inej trestnej činnosti, o ktorej doposiaľ nebola „vedomosť“ (nie je teda vedené trestné konanie v danej veci), sú použiteľné mimoprocenno (operatívne), resp. ako informačný podklad pre následný procesný postup s jeho už aj dôkaznou relevanciou. To znamená, že by teda na ich základe vlastne bolo možné, či presnejšie povedané potrebné žiadať o vydanie „ďalšieho“ (druhého) príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky. Takýto postup sa však javí ako nelogický, keď vo väčšine prípadov by išlo celkom nepochybne o zbytočnú duplicitu (vydanie príkazu na odpočúvanie toho istého, už monitorovaného telefónneho čísla). Iná je samozrejme situácia, ak by „vystala potreba“ monitorovať aj iné účastnícke telefónne stanice,

čomu by vydanie príkazu muselo predchádzať.

Rovnako je možné súhlasiť i s tým názorom, uvádzaným v tejto súvislosti, že ak by malo byť ustanovenie §115 ods. 7 Tr. por. vykladané tak, že je potrebné, aby bolo už v čase realizácie odpočúvania, a teda v čase získania dotknutej informácie vedené trestné konanie aj v inej veci, ktorej sa predmetná informácia vecne dotýka, musel by byť použitý iný gramatický čas - konkrétne namiesto slovíčka „vedie“, „viedlo“), a celé ustanovenie by teda muselo znieť tak, že v inej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonal, možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak sa súčasne aj v tejto veci viedlo trestné konanie pre trestný čin uvedený v odseku 1.

Ak bolo účelom zákonodarcu napomáhať pri odhaľovaní a následnom dokazovaní niektorých závažných druhov trestnej činnosti [vo vecnej pôsobnosti inštitútu odpočúvania (§ 115 ods. 1 Tr. por.), rozšírením možnosti využitia legálne získaných informácií ako dôkazov aj v inej trestnej veci, než len v tej, v ktorej boli získané], takýto účel by bol len ťažko naplniteľný (resp. len vo veľmi malom množstve prípadov) pri výklade založenom na tom, že už v čase získania informácie (resp. realizácie odpočúvania) sa požaduje súčasné vedenie trestného konania aj v tejto inej trestnej veci. Z pohľadu uvedeného výkladu by sa pritom dotknuté ustanovenie (§ 115 ods. 7 Tr. por.) javilo byť zbytočné aj preto, že v tejto inej trestnej veci by v podstate nič nebránilo vydaniu príslušného príkazu, a teda realizácii odpočúvania (ktoré je v zmysle Trestného poriadku možné aj v štádiu pred začatím trestného stíhania).

Napokon, nie je dôvod, aby režim Trestného poriadku vyžadoval v danom ohľade, t. j. pre použiteľnosť zákonne získaných informácií aj v inej trestnej veci, „prísnejšie“ kritéria ako zákon 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sa postupuje v čase, keď ešte existujúce poznatky neodôvodňujú ani len postup podľa Trestného poriadku (teda nejde ešte ani o postup pred začatím trestného stíhania) - ide rozhodne o intenzívnejší zásah do práv dotknutých osôb. Konkrétne je potrebné v tejto súvislosti poukázať na vetu druhej § 7 ods. 2 zákona č. 166/2003 Z. z., v súlade s ktorou informácie získané použitím informačno-technického prostriedku, ktoré sa nevzťahujú na dôvody jeho použitia uvedeného v žiadosti, sa môžu použiť ako dôkaz v trestnom konaní, len ak sa týkajú trestnej činnosti, v súvislosti s ktorou možno použiť informačno-technický prostriedok.

Preto, ak počas odpočúvania monitorovanej stanice, ktorej užívateľom bol Bc. G. D., boli získané informácie, odôvodňujúce (v danom čase) podozrenie z inej trestnej činnosti, než pre ktorú bolo odpočúvanie nariadené, použitiu takto získaných informácií ako dôkazov v posudzovanej (inej) trestnej veci nič nebránilo, keďže zákonom požadovaná podmienka (ako už bolo vysvetlené vyššie) bola splnená - „korupcia“ je totiž jedným z trestných činov predpokladaných v § 115 ods. 1 Tr. por. Požadovaná právna kvalifikácia (v čase použitia záznamu) totiž predstavuje jediné obmedzujúce kritérium pre použitie výsledkov zákonným spôsobom realizovaného odpočúvania ako dôkazu v inej trestnej veci, a teda pre použitie výnimky z pravidla, že vyhotovený záznam telekomunikačnej prevádzky je možné použiť len vo veci, v ktorej bol vykonaný.

Inak povedané, ak vo veci, v ktorej bolo odpočúvanie nariadené (vykonané), sa viedlo trestné konanie pre trestné činy predvídané v § 115 ods. 1 Tr. por. a zároveň (súčasne) tiež v preskúmvanej veci, v ktorej boli výsledky tohto odpočúvania použité ako dôkazy, bol obvinený právoplatne odsúdený za trestný čin uvedený v § 115 ods. 1 Tr. por., je uplatnená dovolacia námietka o údajne nezákonných dôkazoch získaných na základe ITP neopodstatnená.

Len pre úplnosť považuje najvyšší súd za potrebné dodať, že v čase, keď boli záznamy odpočúvanej telekomunikačnej prevádzky v inej trestnej veci získané (vykonané), t. j. v čase od 21. septembra 2015 do 1. decembra 2015, vyšla v tejto (preskúmvanej) veci stíhaná trestná činnosť už najavo a príslušné orgány činné v trestnom konaní o nej vykonávali trestné konanie, teda konali o nej podľa Trestného poriadku (§ 10 ods. 15 Tr. por.), o čom svedčí to, že už 18. septembra 2015 vydali uznesenie o začatí trestného stíhania. Preto aj keby sa dovolací súd pri výklade § 115 ods. 7 Tr. por. priklonil k zástancom

tzv. časovej súvislosti (čo z už vysvetlených dôvodov neurobil), nemohol by prisvedčiť námietkam dovolateľa. Aj pri tomto prístupe je totiž z pohľadu procesnej prípustnosti takto získaných záznamov irelevantné, že pri správnom použití zákona (ako je uvedené nižšie) mali orgány činné v trestnom konaní v danom čase konať pred začatím trestného stíhania, keďže § 115 ods. 7 Tr. por. stanovuje podmienku, že súčasne aj v inej veci sa vedie trestné konanie, ktoré zahŕňa aj postup pred začatím trestného stíhania, a nie trestné stíhanie, ako mylne uvádza dovolateľ.

§ Začatie trestného stíhania „vo veci“

V súvislosti s druhou dovolacou námietkou, ktorej podstata spočíva v údajnej absencii začatia trestného stíhania „vo veci“ (odvíjajúc od toho následky uvedené vyššie, v časti odôvodnenia daného rozhodnutia označenej ako „II. Dovolanie a vyjadrenie k nemu“) a ktorá bola prvýkrát uplatnená už v priebehu odvolacieho konania, dáva dovolací súd v prvom rade za pravdu dovolateľovi v tom smere, že odvolací súd na ňu skutočne nijakým spôsobom v rámci odôvodnenia svojho (dovolaním napadnutého) rozhodnutia nereagoval.

Uvedený argumentačný nedostatok však neznamená nesprávnosť postupu odvolacieho súdu, resp. vadu jeho rozhodnutia najmä za situácie, keď dovolací súd vysvetlí, že ani daná námietka nie je v konečnom dôsledku (aj napriek určitým zisteným pochybeniam) spôsobilá odôvodniť záver o naplnení príslušného dovolacieho dôvodu - v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

V uvedenom kontexte (a vlastne aj v kontexte predošlej rozoberanej dovolacej námietky) je žiaduce potom len na okraj zdôrazniť tú skutočnosť, že v prípade takto zisteného „nedostatku“ odôvodnenia napadnutého, inak vecne správneho rozhodnutia, neprichádza do úvahy toto (napadnuté rozhodnutie) zo strany dovolacieho súdu zrušiť. Okrem primárneho odkazu na znenie ustanovenia § 371 ods. 7 Tr. por., v súlade s ktorým dovolanie len voči odôvodneniu nie je prípustné (výnimku v danom ohľade predstavuje len „ministerské“ dovolanie), je tu pritom potrebné poukázať tiež na to, že účelom (zmyslom) dovolania je náprava určitých, zákonom presne uvedených pochybení, pričom však v danej veci zistený „len“ nedostatok v odôvodnení bude odstránený v aktuálnom štádiu konania.

Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. septembra 2019, Tpj 47/2019, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 4/2019, na závery ktorého sa napokon odvoláva i dovolateľ v podanom dovolaní, avšak nie úplne dôsledne, resp. presnejšie - časťou záverov tam uvedených (vznievajúcich v „nie jeho prospech“) neargumentuje. Tiež možno potom ešte pred citáciou prijatých právnych záverov poznamenať, že odôvodnenie predmetného stanoviska sa „vysporadúva“ i s právnym názorom uvedeným v rozhodnutí, na ktoré poukazuje prokurátor v rámci svojho písomného vyjadrenia k podanému dovolaniu (k tomu viď bližšie príslušnú, záverečnú časť odôvodnenia daného stanoviska).

Právne vety posledne prijatého stanoviska teda znejú nasledovne:

I. Na rozdiel od postupov použitých vo fáze trestného konania „pred začatím trestného stíhania“, ktoré sa môžu týkať podozrenia zo spáchania skutku v minulosti alebo (aj) takého predpokladu do budúcnosti, uznesenie o začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 a 3 Tr. por. môže vyvolať účinky podľa odseku 5 naposledy označeného ustanovenia, len ak sa vzťahuje na skutok (vrátane čiastkového útoku doposiaľ páchaného pokračovacieho trestného činu v zmysle § 10 ods. 16 Tr. por.), ktorý sa už stal (bol dokonaný nastaním následku); to platí aj ak po dokonaní naďalej pretrváva páchanie trvajúceho trestného činu udržiavaním protiprávneho stavu (s limitom prerušenia jednoty hmotnoprávneho, resp. kvalifikačného skutku podľa § 122 ods. 13 Tr. zák.). Ak trestný čin nebol alebo doposiaľ nie je dokonaný, môže byť trestné stíhanie začaté aj pre prípravu zločinu alebo pokus úmyselného trestného činu (§ 13, § 14 Tr. zák.), keďže tieto vývojové štádiá sú (už) kvalifikovateľné ako trestný čin.

Pri vznesení obvinenia (§ 206 ods. 1 až 3 Tr. por.) rovnako musí byť daný retrospektívny pohľad na spáchaný skutok, okrem toho sa navyše vyžaduje opis skutku už na úrovni jeho vecnej a

časopriestorovej nezameniteľnosti s iným skutkom a (v rovine dôvodného podozrenia) aj identifikácia osoby páchatela (oproti voľnejšiemu opisu skutku pri začatí trestného stíhania podľa § 199 ods. 3 Tr. por. a len rámcovému zameraniu podozrenia pri použití dôkazných postupov pred začatím trestného stíhania).

Vyššie uvedeným záverom konvenujú aj účinky podľa § 206 ods. 5 Tr. por., ktoré znamenajú nepotrebnosť formálneho začatia trestného stíhania, ale až pri rozširovaní obvinenia (už obvinenej osoby) pre ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu; také rozšírenie v sebe integruje aj začatie trestného stíhania pre dotknutý skutok, pokiaľ už vo vzťahu k nemu nebolo trestné stíhanie začaté skorším uznesením.

II. Ustanovenia o postupoch pred začatím trestného stíhania majú vo vzťahu k ustanoveniu § 206 ods. 1 Tr. por. povahu osobitného ustanovenia v tom zmysle, že formuláciu „na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania“ je potrebné vyložiť extenzívne, teda tak, že podkladom pre vznesenie obvinenia (a dôkazmi v trestnom konaní) môžu byť aj skutočnosti zistené postupmi pred začatím trestného stíhania, ustanovenými Trestným poriadkom (týka sa to aj informácií, ktoré môžu byť použité ako dôkaz v trestnom konaní, zistených postupmi podľa zákona č. 166/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Podkladom pre vznesenie obvinenia (pre skutkový, právny a personálny záver podľa § 206 ods. 1 Tr. por.) môžu byť teda dôkazné informácie zistené postupmi podľa Trestného poriadku po začatí trestného stíhania, zistené takými (dôkazne využiteľnými) postupmi podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona (označeného vyššie) pred začatím trestného stíhania, zistené trestným oznámením, ako aj mimodôkazné informácie zistené (v kontexte § 199 ods. 2 a § 206 ods. 2 veta prvá Tr. por. rovnocenne s trestným oznámením) „inak“ a zistené postupom podľa § 196 ods. 2 Tr. por.. Rovnaké informačné zdroje (okrem dôkazov vykonávaných už po začatí trestného stíhania) sú podkladom pre skoršie samostatné začatie trestného stíhania (len „vo veci“), ku ktorému dochádza postupom podľa § 199 ods. 1 až 4 Tr. por.

III. Zákonný postup „pred začatím trestného stíhania“ je aplikovateľný podľa úpravy jednotlivých osobitných ustanovení Trestného poriadku s nielen informačnou, ale aj procesnou, resp. dôkaznou relevanciou (18 prípadov upravených medzi ustanoveniami § 89 a § 155 Tr. por.).

Postup pred začatím trestného stíhania môže byť zameraný na objasňovanie a dokazovanie činu, ktorý sa už stal, pokiaľ zistené skutočnosti doposiaľ neumožňujú sformulovať skutok aspoň podľa kritérií § 199 ods. 3 Tr. por. - môže teda ísť aj o podozrenie z páchania trestnej činnosti určitého druhu (rámcovo zamerané podozrenie označené v druhom odseku bodu I.); také podozrenie sa z povahy veci týka aj ďalších čiastkových útokov už sčasti trestným stíhaním pokrytého pokračovacieho trestného činu. Nie je vylúčený ani predpoklad spáchania konkrétneho činu v budúcnosti, resp. zameranie rámcového podozrenia do budúcnosti (typicky pre „monoskutkovú“ aj rámcovú alternatívu zamerania postupu do budúcnosti bude použitý napr. agent, odpočúvanie, sledovanie, obrazovo-zvukové záznamy).

Retrospektívne ani pro futuro však nemôže ísť o výlučne preventívny, abstraktne odôvodnený postup, prípustný je len postup na základe konkrétnych informácií o trestnoprávne relevantných skutočnostiach alebo pre ne priamo iníciačných okolnostiach.

Kombinácia postupu po začatí trestného stíhania a pred začatím trestného stíhania (najmä v postupnosti minulosť - po, budúcnosť - pred) je možná. Bez ohľadu na uvedené, pri ďalších (aj budúcich) čiastkových útokoch toho istého pokračovacieho trestného činu nie je pre ich dokazovanie bariérou požiadavka „súčasného vedenia trestného konania v inej trestnej veci“ v zmysle § 113 ods. 9, § 114 ods. 7, § 115 ods. 7, § 118 ods. 7 Tr. por., a dotknutými postupmi zistené informácie budú na tieto skutky vždy dôkazne použiteľné* (s limitom prerušenia jednoty hmotnoprávneho, resp. kvalifikačného skutku podľa § 122 ods. 13 Tr. zák.).

Mimoprocený postup na odhaľovanie trestnej činnosti podľa zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov - ďalej len „zákon o PZ“ (na ktorý nie je potrebná pôsobnosť policajta podľa § 10 ods. 8 a 10 Tr. por.) môže byť popri postupe pred začatím trestného stíhania podľa Trestného poriadku (teda počas už vedeného trestného konania) použitý, len ak nemá v Trestnom poriadku obsahový ekvivalent, použiteľný aj pred začatím trestného stíhania (napr. popri odpočúvaní podľa § 115 Tr. por. možno sledovať osobu na základe úpravy § 113 Tr. por., nie však podľa § 39 ods. 1 zákona o Policajnom zbore - teda bez príkazu prokurátora alebo sudcu pre prípravné konanie, možno však požadovať informácie od osôb podľa § 17a zákona o Policajnom zbore, nakoľko výsluch svedka podľa Trestného poriadku sa vykonáva až po začatí trestného stíhania).

IV. Pri posudzovaní zákonnosti a procesných účinkov rozhodnutia, návrhu na rozhodnutie alebo postupu v konaní (orgánom s pôsobnosťou na taký prieskum podľa Trestného poriadku) je relevantný vecný obsah predmetu dotknutého prieskumu, nie formálne označenie jeho názvu a právneho podkladu.

* Rozsudok najvyššieho súdu zo 7. februára 2012, sp. zn. 2 To 5/2011.

K tomu treba uviesť dve poznámky. Po prvé, kolégiom prijaté právne vety bolo potrebné odcitovať celé, nakoľko len tak poskytujú komplexný pohľad na všetky súvisiace otázky. Po druhé, a na to je potrebné upozorniť najmä kvôli predídaniu prípadným možným nedorozumeniam, skutočnosti vyplývajúce z rozsudku najvyššieho súdu zo 7. februára 2012, sp. zn. 2 To 5/2011 - ktoré je z hľadiska svojho odôvodnenia inak významným „zástancom“ tzv. časovej súvislosti výkladu slovného spojenia použitého v ustanovení § 115 ods. 7 Tr. por. - „pretavené“ do príslušnej časti vyššie citovaných právnych viet, nie sú a nikdy ani neboli medzi „zástancami“ rôznych druhov prístupu k výkladu posledne uvedeného ustanovenia sporné. Okrem tejto nespornosti názoru však možno zároveň podotknúť, že uvedený právny názor je vo vzťahu k preskúmvanej veci irelevantný (ako je to zrejmé už zo skoršieho odôvodnenia dovolacieho súdu, dotýkajúceho sa prvej dovolacej námietky, pri viazanosti jej rozsahom), keďže tu išlo o dve skutkovo odlišné trestné veci, aj keď obe s „charakterom“ pokračovacieho trestného činu. Rozhodná skutočnosť vyplývajúca z dotknutého rozsudku najvyššieho súdu pritom spočíva v tom, že v prípade čiastkových útokov (jedného a toho istého) pokračovacieho trestného činu nejde o inú trestnú vec, a teda s potencionálnou dôkaznou použiteľnosťou získaných informácií tu nevzniká žiaden „výkladový problém“.

Pokiaľ ide o závery vyplývajúce z citovaného stanoviska, s prihliadnutím na konkrétne okolnosti posudzovanej veci, dovolací súd v prvom rade uvádza, že uznesenie o začatí trestného stíhania z 18. septembra 2015 je „amorfné“, neobsahuje opis (ani „voľnejší“ - v zmysle kritérií uvedených v § 199 ods. 3 Tr. por.) žiadneho konkrétneho skutku (čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu), ktorý už mal byť spáchaný, ale naopak, ide tu len o rámcovo zamerané podozrenie z páchania trestnej činnosti do minulosti a zároveň budúcnosti (ktoré je typické pre štádium pred začatím trestného stíhania). Zároveň tiež vo všeobecnosti platí, a v tom teda treba rovnako plne súhlasiť s obvineným, že uznesenie o začatí trestného stíhania sa nemôže vzťahovať na skutok, resp. skutky, ktoré sa stali až po jeho vydaní.

Podstatné pre vysporiadanie sa s vecnou opodstatnenosťou uplatnenej dovolacej námietky z hľadiska (na jej základe) možnej konštatácie do úvahy prichádzajúceho dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., je zodpovedanie otázky, aký je konkrétny procesný dopad takéhoto zisteného pochybenia (v podobe absencie zákonného začatia trestného stíhania), pričom v tomto smere už s názorom obvineného súhlasiť nemožno (tu možno len na okraj podotknúť, že tie isté následky, akých sa dovoľáva s poukazom na konštatované porušenie zákona obvinený v podanom dovolaní, sa uvádzajú aj v odôvodnení rozhodnutia publikovaného ako jedného z podkladových pre prijatie citovaného stanoviska, avšak z prijatých záverov kolégia, ako aj ich podrobnejšieho odôvodnenia, tieto v uvedenej podobe rozhodne nevyplývajú).

Konkrétne uvedeného aspektu sa dotýka bod IV. dotknutého stanoviska, v súlade s ktorým pri posudzovaní zákonnosti a procesných účinkov rozhodnutia, návrhu na rozhodnutie alebo postupu v

konaní (orgánom s pôsobnosťou na taký prieskum podľa Trestného poriadku) je relevantný vecný obsah predmetu dotknutého prieskumu, nie formálne označenie jeho názvu a právneho podkladu.

Na lepšie pochopenie zmyslu predmetnej právnej vety (so širokým aplikačným dosahom) poukazuje pritom dovolací súd i na príslušnú časť odôvodnenia stanoviska, kde sa v tejto súvislosti uvádza o. i. (doslovne) nasledovne: „V bode IV. právnych viet je deklarovaná (bežne používaná) systematika posudzovania zákonnosti a procesných účinkov návrhu na rozhodnutie, samotného rozhodnutia alebo postupu (úkonu, resp. úkonov) v trestnom konaní, a to orgánom, ktorý má pôsobnosť na taký prieskum podľa Trestného poriadku.

Nejde teda len o priamy prieskum rozhodnutia napadnutého opravným prostriedkom v riadnom alebo mimoriadnom opravnom konaní.

Rovnako sem spadá prieskum skoršieho rozhodnutia vydaného v priebehu konania, ktoré samo osebe nie je predmetom prieskumu v konaní o opravnom prostriedku podanom proti tomuto rozhodnutiu (keď by sa preskúmavalo len dotknuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo), ale toto rozhodnutie sa preskúmava ako súčasť konania, ktoré predchádzalo neskoršiemu (meritórnemu) rozhodnutiu, proti ktorému (až) bol podaný opravný prostriedok, o ktorom sa aktuálne koná.

Napríklad odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmava nielen odvolaním napadnutý rozsudok, ale aj predchádzajúce mu konanie na súde prvého stupňa a predsúdne konanie. Predmetom jeho prieskumu je teda aj zákonnosť jednotlivých rozhodnutí vydaných v predsúdnom konaní, pritom bez oprávnenia tieto právoplatné a vykonateľné rozhodnutia (napríklad uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia) formálne zrušiť. Môže ale konštatovať ich nezákonnosť a nulitosť (nev्यvolanie právnych účinkov, ktoré by s nimi inak boli podľa zákona spojené).

Rovnako však môže posudzujúci orgán dospieť k opačnému záveru a skonštatovať výlučne formálnu chybu, ktorá nemá pre naplnenie zákonom určených obsahových náležitostí a z hľadiska zásahu do práv subjektov trestného konania podstatný materiálny vplyv, a teda nie je dôvodom na diskvalifikáciu rozhodnutia vyššie popísaným spôsobom (konštatáciou jeho nezákonnosti a z nej vyplývajúcej nulitosti). Taká chyba by nebola ani dôvodom na zrušenie rozhodnutia v odvolacom konaní.

Do výpočtu situácií relevantných pre uplatnenie štvrtého bodu právnych viet patrí aj situácia posudzovania návrhu na vydanie rozhodnutia podľa jeho skutočného obsahu, tak ako to zodpovedá posúdeniu návrhového podania podľa jeho obsahu v zmysle § 62 ods. 1 Tr. por. (takto posudzuje návrh napríklad aj sudca pre prípravné konanie, bez ohľadu na okolnosť, či ho podáva prokurátor alebo obvinený).

Rozhodujúci je vždy vecný obsah predmetu prieskumu (návrhu na rozhodnutie, rozhodnutia alebo úkonu, resp. úkonov tvoriacich určitý postup). Nie je chybou vyvolávajúcou negatívne prieskumné závery len nedostatok označenia názvu úkonu (rozhodnutia) alebo nesprávne označenie právneho podkladu, ktorý bol pre dotknutý postup použitý. Rovnako nie je chybou nesprávna právna úvaha prezentovaná v rozhodnutí, ak by správna aplikácia zákona vyvolala obsahovo rovnaké rozhodnutie (s rovnakými právnymi účinkami).

Z uvedeného vyplýva, že takýto postup je uplatňovaný univerzálne, a teda aj vo vzťahu k problematike riešenej v bodoch I. až III. tohto stanoviska (napríklad pri posúdení, či došlo k začatiu trestného stíhania „vo veci“, a od ktorého momentu, resp. či je použitý dôkazný postup použiteľný ako podklad pre rozhodovanie súdu).

Naposledy uvedené je aj dôvodom, prečo bola problematika štvrtého bodu právnych viet zaradená do stanoviska ako súvisiaca problematika, ktorú je potrebné riešiť.“

Konkrétnejšie a explicitnejšie vysvetlené (aj s prihliadnutím na okolnosti posudzovanej veci), uznesenie o

vznesení obvinenia, ktoré spĺňa obsahové náležitosti podľa § 206 ods. 3 Tr. por. a ktorému nepredchádzalo začatie trestného stíhania podľa § 199 ods. 1 až 4 Tr. por., vyvolá aj bez tomu zodpovedajúceho formálne potrebného označenia účinky začatia trestného stíhania v zmysle § 206 ods. 2 Tr. por. (obvinenie osoby sa zároveň týka konkrétneho skutku, ktorý zakladá predmet konania). Tým nastanú aj účinky podľa § 199 ods. 5 Tr. por.

V takomto prípade potom postupy pred začatím trestného stíhania, ak sú splnené podmienky ustanovené Trestným poriadkom pre ich vykonanie, vrátane pôsobnosti a príslušnosti konajúcich orgánov, sú procesne použiteľné v ďalšom konaní, aj keď sú formulačne označené ako úkony po začatí trestného stíhania. V predmetnom odseku uvedené závery, bezprostredne nadväzujúce na závery predchádzajúceho odseku, však už dovolací súd uviedol nad rozsah posudzovanej veci, keďže v tejto boli kľúčovým dôkazom informácie získané na základe ITP, ktorých použiteľnosť aj v tejto inej trestnej veci ako zákonných dôkazov bola založená „na inom odôvodnení“ (bez potreby aplikácie tu uvedených záverov - pri viazanosti rozsahom dovolacej námietky).

Záverom k tejto časti dovolacej argumentácie Bc. G. D. možno tak sumarizovať - a to v nadväznosti na už vyššie uvedené závery dovolacieho súdu o absencii skoršieho zákonného začatia trestného stíhania vo „veci“ - že uznesenie o vznesení obvinenia z 27. apríla 2016, ČVS: PPZ-233/NKA-PK-ZA-2016, ktorým bolo menovanému vznesené obvinenie za štyri čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu (za ktoré bol aj následne právoplatne odsúdený), malo zároveň účinky začatia trestného stíhania, a to bez ohľadu na formálny nedostatok v podobe chýbajúceho označenia príslušných ustanovení (a príp. aj tomu zodpovedajúceho slovného vyjadrenia).

Z materiálneho hľadiska sa totiž vznesenie obvinenia odlišuje od začatia trestného stíhania „vo veci“ tým, že toto vyžaduje okrem podrobnejšieho, resp. konkrétnejšieho popisu skutku (v zmysle zákona má byť skutok popísaný vecne a časopriestorovo nezameniteľne s iným skutkom) tiež aj identifikáciu osoby dôvodné podozrivého páchatela, a teda - zjednodušene povedané - vždy zároveň musia byť naplnené nižšie obsahové štandardy vyžadované pre začatie trestného stíhania len „vo veci“ (plus pre vznesenie obvinenia sa vyžaduje „niečo navyč“).

Pokiaľ sa jedná o použiteľnosť dôkazov zadovážených legálnym použitím odposluchov telefonických hovorov v inej trestnej veci, táto nie je dotknutá skutočnosťou, že v čase získavania týchto dôkazov nebolo ešte začaté trestné stíhanie vo veci, ale k tomu fakticky došlo až vznesením obvinenia, pretože, ako už bolo uvedené, jedinou podmienkou pre použitie takých dôkazov je, aby išlo o dôkazy týkajúce sa preukazovania páchania trestných činov uvedených v § 115 ods. 1 Tr. por.

Vo vzťahu k posledne uvedenému možno dodať už iba toľko (ako to už napokon stabilne zdôrazňuje dovolací súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti), že pre konštatáciu dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa vo všeobecnosti vyžaduje, aby zistené porušenie zákona svojou povahou a závažnosťou zodpovedalo porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, z čoho potom logicky vyplýva, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak mal (má) negatívny materiálny dopad na práva obvineného. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.